

Kapitola 6

Když jsme se vrátily zpátky k naší skupince, celá jsem ztuhla. James stál vedle Javiera a Stephana a něčemu se smáli. Ale nebyl sám. K jeho boku byla doslova přilepená Melissa a smála se spolu s nimi.

„Dokud jsme neodešly, tak ta coura dělala, že nás ani nevidí. Ale sotva jsme zmizely, začala kroužit kolem kořisti jako sup,“ zamumlala Marnie.

„Nemám ji ráda,“ přidala se Judith. „Odsuzuje lidi za mnohem menší věci, než jaké provádí ona sama,“ dodala na vysvětlenou.

Moc dobře jsem věděla, o čem Judith mluví. Snažila jsem se, abych na sobě nedala znát, jak moc Melissu nenávidím, ale když jsme přišly blíž, a já jsem viděla, jak se dotýká Jamese, vzdala jsem to.

Její ruka jako by náhodou občas zavadila o jeho paži, pak ho lehce poplácala po zádech a nakonec mu významně sevřela rameno. To jsem se ještě stále ovládala. Když však sjela po jeho hrudi dolů až k břichu, viděla jsem rudě, a to navzdory tomu, že James kousek poodstoupil, aby se jí vyhnul. Neviděla jsem jen rudě, ale přímo karmínově. Karmínově jako krev. Nejraději bych tu děvku uškrtila vlastníma rukama.

Navztekaně jsem mezi ty dva vrazila, Melissu hrubě odstrčila stranou a přilepila se k Jamesovi jako předtím ona. Dokonce jsem dlaní přejela po jeho hrudi a břiše, jako bych tak chtěla vymazat její dotek.

Strčila jsem do ní tak prudce, až jí ve skleničce o sebe zacinkaly kostky ledu.

Pohoršeně zalapala po dechu a rozhlédla se, zda to každý viděl.

Nevšimala jsem si jí. „Proč jí dovolíš, aby se tě dotýkala?“ zeptala jsem se Jamese potichu.

Vypadal překvapeně, ale i pobaveně. „Myslel jsem si, že to je tvoje kamarádka. Nechtěl jsem k ní být hrubý, jenže s ní to není tak snadné. Kdes byla? U baru? Odešla jsi skoro před tři čtvrtě hodinou. A chováš se tak nějak... jinak.“

„Ty zatracená mrcho! Strčilas do mě tak prudce, že jsem si polila šaty,“ křičela Melissa za mémi zády. Z nějakého neznámého důvodu pro mě bylo snadné ji ignorovat.

Znovu jsem dlaní přejela po Jamesově hrudi a konečky prstů se dotkla každého svalu. Bylo neuvěřitelné, jak byl pevný.

„Žádná část mého těla není tak tvrdá,“ konstatovala jsem.

„Opatrně lásko. Nemůžeš chlapa jen tak dráždit a čekat, že to nebude mít žádné následky.“

Znovu jsem přejela po jeho hrudi a prsty sevřela jednu plochou bradavku. „Chci se dotýkat tvé kůže,“ řekla jsem omámeně.

Zatraceně, udělala jsem to, co jsem věděla, že nemám dělat. Dotknout se ho je horší než se opít. Přece jsem věděla, že se v jeho blízkosti přestanu ovládat.

„Ty blbá krávo!“ zvolala Melissa ještě hlasitěji. „Víš ty vůbec, kolik ty šaty stály? To je Gucci, jestli ti to vůbec něco říká, ty couru!“

Chvilí předtím, než mě James objal a otočil se zády k rudovlasé ženě, všimla jsem si, jak se mu údivem rozšířily oči. A pak už jsem slyšela jen zvuk vychrslého pití a ledu, které dopadlo na hradbu jeho pevných zad.

Ohromeně jsem si uvědomila, co ta děvka udělala. Chtěla mě polít.

„Do prdele,“ zaklel James a přes rameno se otáčel na rozlícenou Melissu. „Seber se a okamžitě vypadni nebo tě nechám vyvést ochrankou. Myslím, že už ses ztrapnila víc než dost, co říkáš?“ řekl kousavě.

Melissa hlasitě zaklela a otočila se k odchodu.

Celá naše skupinka vyprskla smíchy. Všichni se nakonec shodli v tom, že ta mrcha je prostě blázen.

„Bláznivá mrcha, nezni to nebezpečně?“ upozornil Murphy do všeobecného veselí.

Podívala jsem se na Jamese. „Zachoval ses jako gentleman,“ řekla jsem. „Děkuji ti.“

Otrásl se, kostky ledu ještě stále na ramenou. Otočila jsem se, abych zkontroloval, zda je v pořádku. Tričko měl celé mokré, a dokonce i džíny. S povděkem jsem si však všimla, že se sklenička roztránila až na zemi, takže ho střepy nezranily.

Objevila se servírka se smetáčkem, s lopatkou a s mopem, aby ten nepořádek uklidila, a tak jsme jí šli z cesty.

„Tak se zdá, že by ses potřeboval celý svléknout,“ podotkla jsem s laškovným úsměvem.

Rovněž se usmál, ale v tom jeho úsměvu byla skrytá vášeň. „V autě mám čisté šaty. Zajdu se převléct. Nepůjdeš mě doprovodit?“

Naklonila jsem se k němu a zhluboka do sebe nasála jeho vůni. Voněl tak úžasně, že jsem cítila, jak se mi rozkoší přivírají oči. Chtěla jsem tu vůni pojmenovat a uvěznit ji do skleněného flakónu.

„Přesvědč mě,“ zašeptala jsem, když jsem se přinutila otevřít oči.

„Dobře.“ Rozhlédl se kolem sebe a jazykem si přešel po zubech. Bylo to zatraceně sexy gesto. „Máš něco konkrétního na mysli nebo můžu improvizovat? Snažím se chovat slušně, abych tě zase nevyleká, ale musím říct, že mi to příliš neusnadňuje.“

„Máš mokré tričko. Měl by sis ho svléknout. Chtěla bych vidět tvou nahou kůži.“

Zkoumavě se na mě podíval. „To je všechno? Jediné, co musím udělat, abych tě dostal do svého auta, je si svléct tričko?“ Přetáhl si mokré triko přes hlavu ještě dřív, než dokončil větu.

Okolo nás se začalo ozývat uznané hvízdání a obdivné výkřiky, jak si všichni postupně všímaly, že je James jen v džínsech.

Když jsem uviděla jeho nahé torzo, zalapala jsem po dechu. Jeho svaly byly ještě větší a pevnější než před několika měsíci, kdy jsem je viděla naposledy.

Za tu dobu, co jsme se neviděli, na sobě musel pořádně makat.

„Zřejmě jsi posiloval,“ prohlásila jsem ohromeně.

Tak trochu bolestivě se usmál. „Potřeboval jsem nějakou fyzickou aktivitu, abych přečkal tak dlouhý celibát. Obvykle jsem cvičil dvě hodiny ráno a další dvě před spaním..., abych vůbec usnul.“

Cítila jsem se tak trochu provinile, ale samozřejmě jsem si nemohla nevšimnout jeho zmínky o celibátu. Chtěla jsem něco říct a otevřela jsem pusu, ale při pohledu na jeho nahou pokožku jsem nedokázala přemýšlet a zformulovat větu. Můj nenasytný pohled sklouzl níže.

Džíny měl posazené zatraceně nízko. Natáhla jsem ruku a prsty se dotkla snědé kůže těsně nad opaskem kalhot. Bylo to nebezpečné teritorium, ale nedokázala jsem se ovládnout. Náhle jsem si všimla, že jeho už tak pevné džíny ještě více napíná ztopořené mužství.

Popadl mě za ruku. „Jestli nechceš, abych tě opřel o nejbližší zeď, tak pojď se mnou,“ řekl a namířil si to k východu.

Než jsme odešli, ještě zavolal na Stephana. „Potřebuju čistou košili.“ Stephan s chápavým pohledem pokýval hlavou. „Za chvíli jsme zpátky,“ dodal James.

„Chtěla bych s ním mít dítě,“ zamumlal nějaký ženský hlas, zatímco jsme se vzdalovali.

Podívala jsem se tím směrem, ale nemohla jsem se na nikoho zlobit. Jeho nahá hrud v místnosti plné leteckého personálu byla snad ta nejsvůdnější na celém světě... A pokud někdo zalétl pohledem k džínám obepínajícím extrémně velký ztopořený penis, jeho zájem zajisté ještě stoupl.

U vchodu do klubu nás čekal Clark, který s vážným výrazem ve tváři nám otevřel dveře.

„Skvělý postřeh, pane,“ řekl klidně.

Věděla jsem, že mluví o Jamesově rychlé akci, když mě zachránil před letící sklenicí. Usmála jsem se na něho.

„Jsou tady nějakí paparazzi?“ zeptal se James úsečně.

„Max celé parkoviště vyčistil. Vypadá to, že je všude klid, pane Cavendishi.“

James jen přikývl a táhl mě ven z klubu.

Clarkovi se podařilo dostat se před nás a znovu před námi otevřít dveře, tentokrát do auta. „Šaty máte připravené.“

James kývl hlavou. „Dobře,“ houkl a tlačil mě do auta před sebou.

Sedla jsem si na pohodlnou sedačku a posunula se, abych udělala místo pro Jamese. Vzápětí byl za mnou a prudce zabouchl dveře. Slyšela jsem jeho přerývaný dech a ucítila pevné tělo přitisknuté k mému.

Položil mě na záda, kolenem mi roztáhl nohy a položil se mezi ně. Rozepnul si džíny a s úlevným vydechnutím uvolnil ztopořený penis.

„Myslel jsem, že až budu konečně zase s tebou, dám si načas a všechno si náležitě vychutnám, ale déle už nedokážu čekat. Vyhrň si tričko. Chci se tě dotýkat a jsem tak nedočkavý, že se bojím, abych ho neroztrhl.“ Zatímco mluvil, vykasal mi sukni až do pasu. Naštěstí byla elastická, takže povolila bez úhony. Kdyby ne, zřejmě by už byla na dva kusy.

Má tanga už takové štěstí neměla. Popadl krajku do dlaně, sevřel ji a pevně trhl.

Když jsem si vyhrnula tílko, nedočkavě rukama sáhl po předním rozepínání podprsenky, když najednou ztuhl. To, co uviděl, ho zarazilo uprostřed pohybu. Na žebrech jsem ještě stále měla stopy po silných podlitinách. Viděla jsem, jak se mu mírně chvějí ruce. Opatrně rozepnul podprsenku a konečky prstů obkresloval mizící modřiny.

„Je to už víc než měsíc a ještě pořád vypadáš takhle?“ V hlase se mu odrážela něha.

Odvrátila jsem tvář. „Nechci o tom mluvit. Už je to za mnou.“

Něžně vzal mou bradu do dlaně a hlavu natočil tak, aby mi viděl do očí. „Už nikdy se to nesmí opakovat. Rozumíš? Ani si nedovedeš představit, jak mi bylo, když jsem byl úplně bezmocný, jen jsem tam stál a hleděl, jak tě odváží sanitka. Nevěděl jsem, co se stalo a jestli to vůbec přežiješ. A pak, když jsem zjistil, že na tebe nějaké monstrum vztáhlo ruce, chtěl jsem ho zabít. Musím tě chránit. Prostě musím.“

Pevně jsem sevřela rty. „Jenže tohle já od tebe nechci. A nechci o tom mluvit.“

Náhle mě políbil. Byl to rozzlobený vášnivý polibek. Vrátila jsem mu ho se stejnou vášní, a dokonce se stejnou zlobou. Vnikl do mě tak nečekaně a prudce, až jsem ohromením zalapala po dechu. I když jsem byla vlhká a připravená, než jsem se přizpůsobila jeho velikosti, prožívala jsem slastný pocit hraničící s bolestí.

Ztěžka jsem se nadechla, zaklonila hlavu a přivřela oči.

Pevně mě chytil za bradu. „Dívej se na mě,“ rozkázal mi.

Poslechla jsem ho a viděla v jeho očích bolestnou touhu, která mi svírala srdce. Za tenhle jeho pohled, když se na mě díval ponořený hluboko uvnitř mého těla, bych udělala cokoli. Díval se na mě tak, jako bych byla něco neskonale vzácného. Jako bych mu byla dražší než vlastní dech. Bylo to skoro víc, než jsem dokázala snést.

Vlasy mu spadaly do obličeje a dotýkaly se mé tváře. Prsty jedné ruky mě objal okolo zápěstí a ruce mi držel nad hlavou jako v poutech, zatímco druhou rukou zatahal za náhrdelník okolo mého krku. Přitom do mě přirážel ve stejně divokém rytmu a vykřikoval: „Jsi moje, Bianco. Jen moje. Řekni to.“

Můj hlas byl přerývaný, stěží srozumitelný. „Jsem tvá, Jamesi.“

„Pojď,“ řekl a přirazil tak silně, až jsem se skutečně udělala.

Znovu a znovu opakoval mé jméno, zatímco do mě stříkal horké semeno.

Poté se nadzvedl na loktech, aby chránil má citlivá žebra.

Natáhl se pro čisté tričko do kufru, důkladně mě otřel a pak i sebe. Jen jsem ležela a líně ho pozorovala, jak si obléká čisté boxerky, rifle a šedé tričko.

Jakmile byl hotový, začal upravovat mé oblečení.

„Ublížil jsem ti?“ zeptal se, zatímco mi urovnával sukni.

„Hmm, ne,“ řekla jsem. Něco tak malicherného jako trocha bolesti pro mě teď vůbec nebylo důležité.

„Ani na žebrech?“ chtěl vědět, zatímco opatrně zapínal krajkovou podprsenku.

Zhluboka jsem se nadechla, ale nic. Žádná bolest. „Ne, vůbec ne. Už mě to konečně přestalo trápit. Ze začátku se mi trochu špatně dýchalo, ale už je mi fajn.“

Pevně sevřel rty a upravoval mi tílko. „Jestli se necítíš, nebudeme podnikat nic divokého. Nic, co by tě mohlo bolet. Taky bych pochopil, kdyby se ti to už nelíbilo, po tom všem, čím jsi prošla.“

„Jenže mně se to pořád líbí. V tomhle ohledu se vůbec nic nezměnilo. To, co mi udělal..., a to, co mi děláš ty, je něco úplně jiného. Nedokážu to vysvětlit, ale jedno mi pomáhá zvládat to druhé. Nemohli bychom o tom už konečně přestat mluvit?“

Uhladil mi vlasy a políbil mě na čelo. „Musíme spolu mluvit. A to o mnoha věcech. Kdybys se mnou více mluvila, nic z toho, čím jsi prošla, by se nemuselo stát. Nesnesu tu neustálou nejistotu. Vůbec nevím, na čem s tebou jsem.“

Posadila jsem se a odtáhla od něho. Najednou jsem potřebovala trochu odstup.

„Takže pojďme si to ujasnit. Dnes večer s tebou půjdu k tobě domů. Zůstanu tam celou noc. Budeme dělat, cokoli budeš chtít. Třeba mi můžeš i vyšukat mozek z hlavy.“ Samotnou mě překvapila hrubost, která se mi zračila v hlase. Dokonce se mi vrátil i můj starý přízvuk. „Ale to je všechno. Nechci mluvit o mém přepadení ani o našem vztahu. V jaké fázi se nacházíme nebo jak se bude vyvíjet. Ber, nebo nech být.“

V čelisti mu zaškubaly svaly, ale téměř ihned jsem věděla, že mé podmínky přijme.

„Neměli bychom se nejdříve vrátit ke společnosti?“ zeptal se nakonec zamuřeně.

„Jo, to bychom měli,“ řekla jsem rázně.